

ændring af indtægtsberegningsreglerne for personer under 67 år

ændring af ventetillæg, alderstillæg og »§ 44-tillæg« samt

indførelse af modregningsadgang og klagefrist,

og socialchefforeningen finder disse forslag meget hensigtsmæssige.

Derimod finder man forslaget om at ændre det årlige tidspunkt for pensionsomregning fra 1. oktober til 1. januar uheldigt, idet en sådan ændring overhovedet ikke vil have den tilsigtede virkning.

Forslaget tilsigter at undgå de hidtil opståede uheldige følger af, at pensionisters boligsikringsydelse ofte nedsættes 1. januar (som følge af omregning på baggrund af et nyt indkomstgrundlag), uden at der samtidig er tale om en modsvarende pensionsforhøjelse.

Disse årligt tilbagevendende og meget uheldige situationer vil imidlertid overhovedet ikke blive afhjulpet ved socialministerens forslag.

Årsagen til ændringen/nedgangen 1. januar i boligsikring er som nævnt omregningen på dette tidspunkt på grund af et nyt indtægtsgrundlag.

En omregning samtidig af social pension som følge af nyt indtægtsgrundlag, vil jo kun bevirke pensionsforhøjelse i de tilfælde, hvor indtægt ved siden af pensionen er faldet (og i disse tilfælde kan indtægtsnedgangen meget vel have bevirket forhøjelse af boligsikringen!) – men ikke i de tilfælde, hvor indtægten ved siden af pensionen er forøget eller uændret og ej heller i de tilfælde, hvor der ikke er tale om indtægt ved siden af pensionen!

De hidtil opståede uheldige situationer ville i givet fald kunne løses ved lovændringer, som medfører tidssammenfald mellem boligsikringsomregning som følge af et nyt indtægtsgrundlag og *pristalsregulering* af social pension.

Den mest radikale løsning af det hidtidige problem vil dog ligge i den ændring af boligsikringsloven, som foreningen foreslår i det følgende afsnit, B., Boligydelse til pensionister.

B) Indførelse af en boligydelse til pensionister.

Socialministerens forslag bygger på det hovedprincip, at det offentlige (med visse begrænsninger) subsidierer den del af huslejen,

der ligger ud over 15 pct. af pensionistens husstandsindkomst.

Hensigten med forslaget er i det væsentlige at udligne eksisterende forskelle i pensionisters boligudgift, således at et rimeligt boligforbrug ikke skaber forskelle i forbrugsmulighederne i øvrigt for indkomstmæssigt ligestillede pensionister.

Man er enig i, at husleje- og indkomstudviklingen og utilstrækkelig a'jourføring af tilskudsatserne i boligsikringslovgivningen efterhånden har fremkaldt en situation, der gør det tvungende nødvendigt at gennemføre en forbedring af boligstøtten til pensionister.

Det erkendes, at det af ministeren fremsatte forslag i overvejende grad imødekommer den kritik, der med føje har været rettet mod de hidtidige støttemuligheder, og at forslaget vil bidrage til en væsentlig højnelse af levestandarden for parcelhusejende pensionister – især i det omfang disse vil udnytte tilbudet om boligydelse som lån samt for pensionistelejere med byrdefulde huslejer i niveauet 10–19.000 kr. årligt.

Når man imidlertid – trods den positive effekt af ministerens forslag – må nære alvorlige betænkeligheder ved forslaget gennemførelse skyldes det dels, at forslaget har en række uoverskuelige og uønskede administrative og boligpolitiske konsekvenser dels, at det vil være muligt – uden nævnte bivirkninger – at tilvejebringe en for pensionister tilfredsstillende boligløsning ved udbygning af allerede eksisterende støtteordninger i boligsikringsloven, ligningsloven og lov om lån til ejendomsskatter.

Af de uønskede bivirkninger skal man fremhæve følgende:

1) Princippet om at yde fuld dækning for den huslejudgift, der overstiger 15 pct. af pensionistens husstandsindkomst, bevirker, at pensionisten mister interessen for huslejens absolutte højde.

Konsekvensen heraf er dels en begrundet risiko for, at en væsentlig del af den offentlige boligydelse tilfalder udlejeren, dels at den i boligydelseslovens § 7 stk. 2 indeholdte bemyndigelse for det sociale udvalg til at nedsætte for høje huslejer vil påføre den kommunale administration en voldsom og urimelig belastning.

2) Princippet om at fastsætte egenbetalingen for et rimeligt boligforbrug til 15 pct. af husstandsindkomsten uden hensyntagen til lejlighedens udstyr og etageareal fore-